

Notă de informare privind jurisprudența Curții – Nr. 156

Octombrie 2012

Hulea împotriva României – nr. 33411/05

Hotărârea din 02.10.2012 [Secția a III-a]

Art. 14

Discriminare

Refuzul de a acorda o despăgubire cadrului militar de sex masculin pentru discriminarea suferită în privința dreptului său la concediu parental: *încălcare*

În fapt – Reclamantul făcea parte din armată începând din 1991. În decembrie 2001, s-a născut cel de-al doilea copil al acestuia. În primele zece luni, soția reclamantului, profesoară, a beneficiat de concediu parental, care putea fi acordat până la vârsta de doi ani a copilului. În septembrie 2002, reclamantul a adresat superiorului său ierarhic o cerere de concediu parental. Cererea respectivă a fost reiterată în mai multe rânduri. Ministerul Apărării a refuzat aprobarea cererii acestuia pe motiv că legea care reglementa statutul cadrelor militare nu prevedea acest beneficiu decât în cazul femeilor. Considerând acest refuz discriminatoriu, reclamantul a sesizat în 2003 tribunalul cu o acțiune în justiție împotriva Ministerului Apărării. Acțiunea sa a fost respinsă. În recursul formulat împotriva acestei hotărâri în fața curții de apel, reclamantul a invocat excepția de neconstituționalitate a prevederii legale care reglementează statutul cadrelor militare. Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate printr-o decizie din 2005 și a hotărât că articolul din lege încălca principiul egalității în fața legii și cel al nediscriminării pe motive de sex, ambele prevăzute de Constituție. Ulterior, curtea de apel a respins recursul reclamantului printr-o hotărâre definitivă din 13 aprilie 2005, apreciind că prevederea legală respectivă nu era aplicabilă întrucât reclamantul nu furnizase documente justificative prin care să demonstreze că plătitese contribuțiile necesare pentru a beneficia de concediu parental. De asemenea, curtea de apel a respins și cererea reclamantului de despăgubire pentru prejudiciul moral, considerând-o nefondată.

În drept – Art. 14 coroborat cu art. 8: în sensul concediului parental, reclamantul, cadru militar de sex masculin, se afla într-o situație similară celei a cadrelor militare de sex feminin. Această situație a determinat Curtea Constituțională să aprecieze, la cererea reclamantului, că absența posibilității militarilor bărbați de a beneficia de concediu parental, conform Legii privind statutul cadrelor militare, constituia o discriminare bazată pe sex. Pe de altă parte, începând din 2006, în România, ca și într-un număr important de state membre, legislația prevede că militarii de sex masculin au dreptul la același concediu parental ca și militarii de sex feminin. Cu toate acestea, reclamantul i s-a refuzat acest beneficiu. În plus, acțiunea sa în despăgubire, formulată ca urmare a discriminării suferite din cauza refuzului de a i se acorda concediul parental, a fost respinsă de curtea de apel pe motiv că reclamantul nu a justificat achitarea contribuțiilor la sistemul de asigurări sociale și nu a demonstrat că suferise un prejudiciu moral. În ceea ce privește prejudiciul moral, Curtea consideră prea formalistă abordarea curții de apel și, deja a constatat că acest tip de abordare conform căreia reclamantul îi revenea obligația de a stabili existența unui prejudiciu moral prin intermediul unor probe care să poată atesta manifestările externe ale suferințelor sale fizice sau

psihologice, a avut drept rezultat privarea reclamantului de reparația pe care ar fi trebuit să o obțină. În ceea ce privește plata contribuțiilor sociale, problema concediului parental, care era acordat în temeiul Legii privind statutul cadrelor militare în mod discriminatoriu în ceea ce îi privește pe bărbații angajați ai armatei, este distinctă de problema eventualelor compensații. Chiar presupunând că reclamantul nu și-a plătit contribuțiile sociale, curtea de apel nu a examinat deloc dreptul acestuia la concediu parental, eventual fără plată. În plus, această instanță nu i-a oferit reclamantului posibilitatea de a dovedi plata acestor contribuții de asigurări sociale și medicale, cu atât mai mult cu cât, în calitate de militar, acesta făcea parte dintr-un sistem de securitate socială separat de sistemul public de drept comun. În plus, reclamantului nu i-a fost semnalat niciodată de la intrarea sa în cadrul armatei, în 1991, faptul că nu și-a plătit contribuțiile sociale obligatorii. Astfel, refuzul curții de apel de a-i acorda reclamantului o reparație pentru încălcarea dreptului său de a nu fi discriminat în exercitarea drepturilor legate de viața sa de familie nu pare întemeiat pe motive suficiente. În această privință, este irelevant că instanța de apel nu a invocat motive de natură discriminatorie, în hotărârea sa, din moment ce a refuzat, fără argumente suficiente, să repare prejudiciul moral cauzat de discriminarea suferită de reclamant ca urmare a refuzului de acordare a concediului parental.

Concluzie: încălcare (unanimitate).

Art. 41: 8.000 EUR pentru prejudiciul moral; cererea privind prejudiciul material – respinsă.

[A se vedea, [*Konstantin Markin împotriva Rusiei*](#) (MC), nr. 30078/06, 22 martie 2012, Notă de informare nr. 150]